

Frei Tamás - Halálosan komoly

2013 november 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amióta elolvastam a pár nappal ezelőtti kivégzés körüli hercehurcáról szóló beszámolókat, keresem a megfelelő szót, hogy vajon miképp is lehetne jellemezni az Amerikában kialakult helyzetet. Nevetséges? Lenyögzen cizellált? Kulturált? Túlzásba vitt enberséges?

Kedden Missouri államban elhalasztották egy sorozatgyilkos kivégzését, az ügyészség pedig azonnal fellebbezett. Ennyi a gyorsjelentés, viszont a mélyére ásva elég sok kiderül az emberi jogokra érzékeny amerikai társadalom komplexitásáról.

A történet azzal kezdődik, hogy az utóbbi években ismét növekszik azoknak a száma, akik Amerikában ellenzik a halálbüntetést. Nemcsak a „középkoriassága” miatt, hanem az ellenkező oldalról is, azt gondolva, hogy a valós életfogytiglan nagyobb, elrettentőbb és durvább büntetés. Évtizedeket börtönben sínylődni súlyosabb teher, mint altatóinjekcióval a túlvilágra menekülni.

A mostani eset kapcsán is a 18 ember megölésével vádolt gyilkos egyik áldozata (aki túlélte az ellene megkísérelt merényletet), a 70-es évek hírhedt pornókiadója, a Hustler magazin alapítója, a színarany kerekesszékes közlekedő Larry Flynt külön és személyesen kérvényezte, hogy ne végezzék ki az őt örökre rokkanttá tévő férfit, hanem maradjon csak életben, és – idézem – „rohadjon meg a börtönben”.

Ennek a hangulatváltásnak köszönhetően egyre több gyógyszergyár megtiltotta, hogy az injekciókkal végrehajtott, érzéstelenítők alkalmazó, fájdalommentes kivégzések során felhasználják a termékeiket. Az lett a vége, hogy a közelmúltban hiány alakult ki a gyors, pillanatok alatt minden fájdalomérzetet eltompító érzéstelenítőkben. Pontosabban a kivégzések során felhasználható ilyen típusú anyagokból. A mostani missouri esetben például a börtön kénytelen volt egy helyi kis patikához fordulni, és onnan kérni helyben kikevert, és ezért az amerikai gyógyszer-szabadalmaztatási rendszerben hivatalosan nem is engedélyezett érzéstelenítőt. A börtön a helyi patikusokat a „kivégzőcsoport” tagjainak nyilvánította, és ezzel a jogi csavarral tette lehetővé, hogy a kialakult hiányhelyzetben belenyúljanak a halálos dózis összetételébe.

Csakhogy emberjogi aktivisták és persze maga a kivégzésre váró gyilkos is a megváltoztatott összetételű dózis kapcsán a bírósághoz fordult, arra panaszkodva, hogy nem volt kellő idejük tanulmányozni – megint csak idézem – „a kivégzés során jelentkező fájdalomszintet, a felhasznált anyagok minőségét és azok származási helyét”. Nem viccelek, komolyan ezt írták!

A bíró ráadásul igazat adott nekik. Azzal az indoklással, hogy valóban, a közelmúltban néhány más amerikai államban olyan anyagokat is felhasználtak kivégzéskor, melyekről később kiderült – idéznem kell ezt is szó szerint, mert annyira tanulságos –, „hogy betegséget okoznak, sőt, esetleg halált okozó mellékhatásaik is lehetnek”.

Ezt mondta. Vagyis hogy az a baj a három másodperces halált okozó kivégződózsával, hogy akár halált okozó mellékhatásai is lehetnek, és még nem kellően tisztázott, hogy pontosan milyen betegségeket okozhat.

És amúgy is, a kivégzésre ítélt sorozatgyilkos mentálisan sérült (36 éve vár az ítélet végrehajtására), és ezért nehezen tudná elviselni a procedúrát. Csak azt nem mondta a bíró, hogy a végén még belehalna...

Frei Tamás - metropol.hu

Kapcsolódó anyagok:

- [Felakasztottak 12 embert Irakban](#)
- [Halálra ítélték két bangladesi muzulmán vezetőt](#)
- [Túlélte az akasztást, mást módszerrel végzik ki](#)
- [A halálbüntetés eltörlését sürgeti az EU](#)

Ajánló